DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS DE SCROPHULA;

QUAM,

SUB MODERAMINE VIRI REVERENDI

GULIELMI SMITH, S. T. P.

ACADEMIÆ PHILADELPHIENSIS PRÆFECTI;

NEC NON,

EX CURATORUM AUCTORITATE, ET FACULTATIS MEDICÆ DECRETO,

PRO GRADU DOCTORIS,

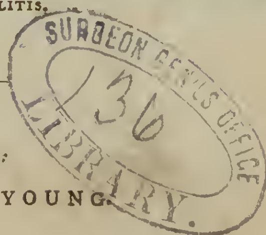
SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS,

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS,

ERUDITORUM EXAMINI SUBJECIT

JACOBUS GRAHAM.

AD DIEM 23 JUNII, HORA LOCOQUE SOLITIS.

PHILADELPHIÆ:

EX OFFICINA GULIELMI YOUNG.

M, DCC, XCI.

W. E. Lindsay
1833

DISSERTATIO MEDICA INAUGURALIS DE SCROPHULA.

LEGIBUS hujuſce Academiæ morem gerens, quæ poſtulant quem[illegible]que ſummos in medicina honores ambientem, aliquod ſcientiæ tentamen in medium proferre; Scrophulam, ~~argumentum diſſertationis mihi propoſui~~. Et cum experientia ſit fundamen, cui medicinæ praxis inniti debeat, per totum cogar, undique ex ſcriptis et expertorum operibus, quodcunque mihi maxime arrideat eximere.

DEFINITIO.

PLERÆQUE morborum definitiones mancæ ſunt; ſed quoniam Cullenus, naturæ maxime fidus obſervator, accuratius quovis alio medico omnes

^ orationis hujus argumentum, selegi.

fere morbos deſcripſit, ejus definitione hujus morbi hiſce verbis comprehenſa utor, " Glandularum (nempe) conglobatarum, præſertim collo, tumores ; labium ſuperius et columna naſi tumida; facies florida, cutis levis ; tumidum abdomen."

MORBI HISTORIA.

SCROPHULA ſyſtemate lymphatico præcipue ſita eſt, at brevi, poſt acceſſionem totum corpus laborat.

TENERI flaccidique huic morbo ſunt maxime obnoxii, et qui ſunt inſignes crinibus albis, oculis cæruleis, rubicundo oris colore, et conſciſſis tumidiſque labiis ſuperioribus.

HIC morbus infantibus uſitatius ſe oſtendit annum intra ætatis ſecundum octavumque, raro ante ſecundum ſed ſæpe poſt octavum.

SYMPTOMA primum, quod externe apparet, eſt inflatio glandularum ſub maxilla, et circa collum. Tumores quoque nonnunquam apparent digitis, cubito, et interiore lacerti parte, et axilla : itidem ſuperiori cruris parte, ſubter genu, ſuper femur, et in inguinibus. Oculi ſunt inflammatione affecti, ex qua caligo interdum indu-

citur, et palpebræ tumore atque nonnunquam minutis ulceribus exeſæ. Vaſa lymphatica altius tergo ſita, et quoque femoribus, injuria rupta, nonnunquam ſcrophuloſa fiunt ; tunc dolor eſt maxime acerbus, præſertim nocte.

TUMORES collo, ſub auribus, aut maxilla, ſunt primo parvi, molles, globoſi, ſub cute mobiles, abſque dolore aut coloris mutatione. Hoc modo manent nonnunquam in annum et ultra, haud magna mutatione. Inde gradatim increſcunt, et ni diſcutiantur, ſuppurationis ſpeciem ſubeunt, qua tumores flaccidiores et molliores redduntur. Hoc gradu cutis purpuraſcit et niteſcit, puris fluctuatio, quod viam ſibi in partes externas lente parat, liquido ſentitur. Tumores phlegmonum acumen minime induunt. Exulceratio integumentorum eſt quoque tarda ; ſed tandem, cum cutis nequit ultra reſiſtere, diſrumpitur, et per unam aut plures aperturas nullo dolore pus effunditur.

SANIES effuſa puris ſpeciem primo induit, ſed multo viſcidior eſt, et haud æque bene concocta. Particulæ exalbidæ, lactis coagulo ſimillimæ, cum materia ſeroſa effluunt, quæ viſci-

dior in dies fit, et puri minus ſimilis. Uti tumores ſubſident, ſic ulcera ſe extendunt ; et, quanquam minime altius penetrant, nequaquam cicatricem obducunt aut ſanari volunt.

Hoc modo diu manent, dum alii tumores, ulceribus ſuccedentes, ut modo deſcripſimus, eveniunt; et nonnulli tumorum, qui primi apparuerunt, arent æſtate, ſed vere ſubſequenti iterum erumpunt.

Morbus nonnunquam in longum protrahitur, dum tumores tumoribus ſuccedunt, et ulcera ulceribus, donec tandem ſua ſponte deſinit, relinquitque partes affectas fœdis cicatricibus deformes, minime arte vel natura delendis.

Postquam morbus diu duravit, articuli interdum fiunt morbidi, et ligamenta, cartilagines, et oſſium extrema, quæ articulos efficiunt, ſaniei effuſi acrimonia multum eroduntur. Hujus ſaniei acrimonia talis eſt, ut ni remedium brevi adhibeatur, ſuccos totius corporis vitiat, et febris hectica ſubſequitur, qua male ſanus mox obit.

Mesenterium parvulorum ſæpius, ut opinor, afficit quam medici ſuſpicantur. Sympto-

mata, quæ inde oriuntur, variis cauſis adſcribuntur, et ſæpius aliis quam veræ. Cum hujus partis glandulæ aut vaſcula morbo affecta ſunt, neceſſe eſt totum corpus tabeſcere : enim [illegible] fontes ſunt ex quibus omnes corporis partes ſuccos nutrientes exhauriunt.

Symptomata, quæ in hoc morbi gradu uſitatius apparent, ſunt muſculorum flacciditas; vultus pallor ; averſatio cujuſvis exercitationis, corporis, præcipue mane; ſitis inuſitata; appetitus variatio, nonnunquam felix, alias mediocris; calor maximus, præſertim palmis ; oris fœtor ; viſcerum dolor ; venter nonnihil tumidus ; pulſus frequens atque debilis.

Hæc primo ſuſpicantur eſſe dentitionis aut vermium ſymptomata : at mox, ventris dolor augetur, et paulo poſt æger, quaſi ſpaſmis diſtortus, diem ſupremum obit.

Morbus nonnunquam in hydropem deſinit. Pulmones itidem interdum afficiuntur ; cujus affectionis ſymptomata ſunt, tuſſis gravis aridaque, ſpirandi difficultas, dolor obtuſus ſubter claviculam, in latere aut ſub ſterno. Æger pa-

rum expectorat, diſcruciatur, et, ni mature ſuſtentatus, hoc morbo in pulmonum exulceratione deſinente, abripitur.

TUBERCULA diverſi generis pure referta in pulmonibus poſt mortem inveniuntur.

HUNTERUS jampridem obſervavit, glandulas lymphaticas, præſertim colli et pulmonum, utpote aeris impulſui expoſitas, huic morbo eſſe maxime obnoxias.

GLANDULÆ ſalivariæ, teſte Culleno, raro ſcrophuloſæ fiunt.

VISCERA abdominis ſunt hoc morbo nonnunquam affecta, utpote reperta ſupra modum aucta.

HI, qui mitiore mutabilique cœlo fruuntur, huic morbo ſunt maxime obnoxii. Illos magis quam qui immodico frigori calorique objecti ſunt adoritur.

HUMANO generi minime proprius eſt, quoniam ſimias caudatas, porcos, equoſque afficit.

SCROPHULA plerumque externe apparet vere aut circiter æſtatis initium. Symptomata tempeſtatibus revolventibus multum afficiuntur et variantur. Tumores et exulcerationes glandularum,

quæ erumpunt vere, fere evaneſcunt aut exſiccantur ſequenti æſtate, et ita manent uſque dum ver redit, quo iterum erumpunt, et vices ſupra memoratas ſubeunt.

SCROPHULA Hippocrati, Celſo, Plinioque nota fuit, qui, ſub nomine ſtrumæ, accurate deſcripſerunt.

CELSUS, de hoc morbo loquens, notat, "Struma quoque eſt tumor, in quo ſubter concreta quædam ex pure et ſanguine, quaſi glandulæ oriuntur. Quæ ~~vel~~ præcipue medicos fatigare ~~medicos~~ ſolent, quoniam et febres movent, nec unquam facile matureſcunt, et ſine ferro, ſine medicamentis curantur. Plerumque iterum juxta cicatrices ipſas reſurgunt, multoque poſt medicamento opus eſt. Quibus id quoque accidit, quod longo ſpatio detinet. Naſcuntur maxime in cervice, ſed etiam in alis, et inguinibus, et in lateribus. In mammis quoque fœminarum ſe reperiſſe, Chirurgicus Meges auctor eſt."

FREQUENS fuit quoque tempore Edvardi cognomine Confeſſoris. Is dicitur primus fuiſſe qui tactu mederi conatus eſt, et ob hoc plurimi miſerorum hoc morbo laborantium ei allati fuere.

Plerique, qui de hoc morbo ſcripſerunt, ſuſpicabantur eſſe congenitum, et magna ex parte ex patribus oriri. Cauſa præcipua, quæ medicos induxit ut ſic cenſerent fuit; quod liberi in quibus morbus apparuit, et quorum parentes eo itidem infecti fuere, ægro parenti temperie ſimiliores erant.

Liberi proculdubio imaginem parentum reddunt, non ſolum perſona, ſed etiam temperie: unde ſi duo debili corporis habitu parvulos genuerint, parvuli fere debiles erunt; ſed tamen contra nonnunquam accidit. Itidem, ſi duo diſſimiles habitu procreaverint, nonnulli procreatorum inveniuntur eſſe ſimiles utrique parentum. Et denique, ſi parentes firmitate corporum pollentes prolem produxerint, proles plerumque valens vigenſque [illegible]

Quandoquidem hic morbus infantes adortus eſt minime ei natura prædiſpoſitos, et quorum parentes eo nunquam affecti fuere; at in quibus ortus eſt ex prava nutricatione, aut ex quovis morbo glandularum lymphaticarum diatheſin morbidam inducente; et quoniam quidam parvuli parentibus ſcrophula affectis ſati, iiſque et

habitu et temperie ſimillimi, nunquam oſtendunt vel minima hujus veſtigia; animum nequeo inducere ut credam ſcrophulam eſſe morbum hæreditarium.

His minime conſentire queo, qui opinantur hunc morbum eſſe contagioſum, neque iis, qui ſuſpicantur ex lue venerea oriri. Si hi morbi ejuſdem naturæ eſſent, eadem remedia opem ferrent, ſed quoniam contra re patet, certe liquet diſſimili natura ~~eſſe~~.

De CAUSIS REMOTIS.

Jamjam notavi hunc morbum non eſſe congenitum : et quo magis mecum cogito, eo certius mihi videtur a parentibus non eſſe deductum, ſed naſci ex prava parvulorum tractatione, *viz.* 1. Ex defectu exercitationis, munditiei, et aeris puri. 2. Ex detentione in cunis ſtomachis repletis, et perpetuis potionibus ſomniferis, quibus chylificatio læditur, et conſtitutiones, quæ alioquin ſanæ firmæque forent, imbecilles redduntur. 3. Ex contuſionibus, vulneribus, frigore, inſtabili tempeſtate, præcipue vere et tempore autumnali. 4. Ex ~~demiſſis~~ et paluſtribus

locis. 5. Ex mutatione aut erroribus quoad modum aut genus ciborum. 6. Ex diverſis morbis, *viz.* variolis, rubeolis, et omni genere febribus. Quibus omnibus cauſis glandulæ meſenterii, thoracis, cervicisque et denique pulmonum afficiuntur; totum corpus enervatur, et quantum chyli quod opus eſt ſyſtematis nutrimento abſorbi nequit.

De MORBI NATURA.

CULLENUS arbitrabatur, proximam hujus morbi cauſam eſſe univerſam ſuccorum acrimoniam ex ſingulari glandularum lymphaticarum ſtructura inductam.

MONRO quoque credidit oriri ex humorum acrimonia; at hanc acrimoniam, neſcit quomodo procreatam, depoſitam eſſe in glandulis lymphaticis, et tumores efficere.

RUSSELLUS cenſet morbum ex lymphatici ſyſtematis atonia enaſci. Hæc opinio mihi maxime arridet, quoniam ſi rite perpendamus illos qui ſunt ſcrophulæ maxime obnoxii, atque etiam cauſas quæ eam inducunt, certe apparebit eos eſſe laxos debileſque, et cauſas tales eſſe quæ totum corpus debilitent.

Fluida proculdubio vitium contrahunt antequam morbus in longum duravit, ſed eſt cur aſſeveremus, hoc vitium fluidorum effectum morbi potius quam cauſam eſſe. Veriſimile videtur, ſolida primo ex debilitate laxa fieri, et fluida inde viſcida, et minus idonea officio ſuo reddi.

Ex his cauſis, nempe ex vaſorum debilitate et fluidorum viſciditate, obſtructiones oriuntur. Hæ præcipue ſe oſtendunt partibus jampridem morbo affectis aut debilitatis, utrum ex frigore, quo vaſa capillaria conſtringuntur; vel ex obſtructione cujuſvis natalis aut factitiæ evacuationis; vel, denique, ex victu nimis largo, ſomno incompoſito, et omnibus cauſis ſupra recenſitis.

De RATIONE MEDENDI.

Scrophulæ medela multimodis a variis medicis incepta fuit. Nonnulli laudibus extulerunt aquam marinam introſumptam et pro balneo adhibitam, ut et aquam mineralem, ex opinione acrimoniam, morbi cauſam, ſyſtemati lymphatico inhærentem, his rationibus dilui poſſe.

Russellus teſtatur feliciſſimos exitus ex uſu aquæ marinæ provenire. Multoties hoc remedio uſus eſt, et fere ſemper maximo commodo.

Hunterus quoque hoc remedium, et lanea veſtimenta, præſertim hyeme gerenda, ſummis laudibus effert.

Alii autem, morbum eſſe prorſus debilitatis, et totum corpus eſſe languidum, infirmumque, rati ſunt. Ii, hac ſententia corticem Peruvianum, variaſque hydrargyri, ſtibii, plumbique, formulas, alkali volatile quoque, aliaque ſimilis naturæ remedia, ſed fere ſemper magno incommodo, præſcripſerunt.

Medici extant, qui aſſeverant, medicamina vulgo dicta diſcutientia, fomentationes, et omnis generis cataplaſmata morbum in pejus accelerare, et tumores ut ſaniem emittant efficere. Etſi hoc ſæpius accidit, tamen velim cicutæ vim hic præcipue experiri, cum Fothergillus eam tam fauſte applicuit, non ſolum externe ſed etiam interne, variis morbis glandularum atque cutis.

Crawford, Londini, ut ex literis ad Duncan patet, terram ponderoſam muriatam nuper

in uſum introduxit. De ejus effectibus loquens obſervat, ſcrophulam ea penitus ſubactam eſſe, poſtquam in peſſimum gradum perveniſſet, et formam maxime malignam aſſumpſiſſet. In multis quoque carcinomatis caſibus ſuccurrit, in nonnullis in ſanitatem reſtituit. Præterea obſervat, hoc medicamen utiliſſimum eſſe in cutis eruptionibus, et crurum ulceribus.

FORMULA hujus ſalis, qua utebatur, fuit ſolutio ſaturata, in aqua acidulata, doſibus a quatuor ad decem guttas bis die. Præſcripſit quoque ſumendas in aqua pluviali aut diſtillata, nam arbitrabatur remedium inefficax fore, ſi aqua vulgo dicta dura aſſumeretur.

MEDICI multi ſpongiam uſtam in hujus morbi remedium laudibus extulerunt.

PRÆFATIS remediis a celeberrimis medicis commendatis, nunc ad medendi modum ex ſymptomatum natura deductum tranſeo.

CULLENUS expertus eſt balneum frigidum, et frigus læſis partibus appoſitum, omnium remediorum eſſe utiliſſimum. Ex hoc ſuſpicor ſcrophulæ diatheſin eſſe duplicem, alteram nonnunquam nimiæ incitationis, alteram debilitatis. Quod

frigus debilitat unuſquiſque confitetur; tunc ſi ſcrophula morbus eſſet meræ debilitatis, loco leniendi frigus morbum augeret.

Ut ratione procedamus æquum erit, ut opinor, ſymptomata in duas claſſes ſejungere; in prima diſponere hæc quæ inflammationem aut nimiam incitationem fere comitantur, in altera quæ debilitati conjuncta ſunt.

Classi primæ aut inflammatoriæ pertinent affectiones meſenterii, jecoris, pulmonum, et bronchiarum; itidem labiorum, faciei, ſub maxilla, et circa collum tumores; occipitis eruptiones; rubor et tumor oculorum palpebrarumque. In omnibus quibus affectionibus pulſus plerumque frequens eſt atque tenſus, quocirca talia remedia adhibenda, quæ nota ſunt eſſe maxime efficacia in medendis morbis in quibus nimia incitatio ineſt.

Priusquam aliquid aggrediamur ſedulo perpendere neceſſe erit. 1. Ægri ætatem atque temperiem. 2. An totum ſyſtema lymphaticum vel pars modo affectum ſit. 3. Progreſſum gradumque morbi.

His rite perpenſis, ſi ex ſymptomatibus appareat, pulſu præcipue, (quo duce freti haud ſæpe errabimus) remedia antiphlogiſtica eſſe neceſſaria, tunc utendum erit ſequentibus ; nempe :

1. Sanguinis emiſſione. Pulſus lumen nobis præbebit, quoad modum tempuſque quo repeti debeat. Medici Ruſſellus et White, qui hunc morbum ſcienter deſcripſerunt, curaveruntque, ſanguinem emiſerunt, et medicamenta quæ corpus debilitant exitu feliciſſimo præſcripſerunt.

2. Medicamentis catharticis. Lenes hydrargyri preparationes anteponendæ ſunt, quoniam glandularum et vaſculorum lymphatici ſyſtematis obſtructiones ſolvunt. Hæ preparationes adhibendæ ſunt noctu, exiguis doſibus, ſic ut alvum leniter cieant. Si tempore dentur, morbo venienti occurrunt, qui ſemel inductus ægre radicitus evelli poteſt. Si quævis aciditas ventriculo adſit, aptum erit hydrargyrum cum quibuſdam mitioribus abſorbentibus adunare. Laxantia adminiſtrentur quarto quoque vel quinto die.

3. Abstinentia. Uſui erit in hoc morbi gradu a carnium uſu ciboque plus ſatis nutrienti abſtinere.

4. REFRIGERANTIBUS. Refrigerantia partibus dolorificis appoſita maximi momenti ſunt. Beneficia, quæ ex frigoris uſu oriuntur, in omnibus morbis ubi eſt nimia incitatio, jam nota ſunt cunctis. Corporis calorem minuit, reſpirationem coercet, pulſumque tardiorem reddit: unde nullum aliud remedium inveniri poteſt, morbis inflammatoriis hoc accommodatius, morbi gradu frigoriſque rite conſiderato.

TUMORES, admoto tepido vapore aut electricitate aliquando, reſoluti fuere. Unguentum ex hydrargyro magno beneficio a nonnullis in uſum adhibitum fuit; et præterea, veſicatoria et ammoniacum vegetabile.

SI capiti eruptiones appareant emplaſtrum ſaturninum aut ex cera iis adhiberi debeat.

PALPEBRIS inflammatis, aut ulceribus exeſis, utile erit aquam vegeto mineralem, aluminis ſolutionem aut vitriolis albi, adhibere; et, ne noctu cohæreant, quovis miti unguento oblinere.

HÆC remedia, regimine idoneo rite obſervato, raro, in hoc morbi gradu, expectationem fallunt.

TESTES marium circiter pubertatem tumore nonnunquam afficiuntur. Quando hoc accidit ægrum lecto affigere opus erit, et, ſcroto ſuſpenſo uſque dum hoc ſymptoma evanuerit, ſic detinere. A pulſu hic quoque roboris indicia petenda ſunt. Hoc diſcemus an uſui erit ſanguinem emittere, catharſin adminiſtrare, ut et quale regimen præſcribendum ſit.

PUELLARUM mammæ, circiter ætatem ſupra dictam, tumore ſimiliter afficiuntur, et tumor fere ſe in alas extendit, et ſic doloris expers diu manet.

HIC, quoque, remediis ſupra recenſitis inflammationi obſiſtere aptatis, uti uſus poſtulet, utendum eſt.

SCROPHULA in pulmonum tabem aliquando terminat ; ſed quando has partes afficit, irrepit adeo tecte, ut non ſe manifeſtat, uſque dum corpus jam devictum fuerit.

UT in tabe a quibuſvis aliis cauſis orta, regimen ſymptomatibus ſuccurrit, et malorum lenimen in quoddam tempus dolenti præbet, ſed morbus fere ſemper exitium affert.

Migratio in cœlum ſerenum, lenis corporis exercitatio, et mites hydrargyri formulæ, alvum leniter cientes, ~~maximi momenti~~ in hoc morbi gradu, ~~ſunt~~. Cibus ſit ſolubilis et ſtomacho gratus. Totius corporis frictio, languorem et relaxationem huic morbi gradui individuam maxime ſublevat.

De remediis ſecundo morbi gradui aptatis. In hoc morbi gradu, ut poſthac ordine apparebit, univerſæ debilitatis ſymptomata adſunt, pulſus debilis eſt, totumque corpus languidum.

Cum prima ſcrophulæ ſymptomata, poſt pertuſſim, rubeolas, variolas, aut febres cujuſcunque generis ſe indicant, non dubitandum quin morbus ex debilitate pendet. Hinc canales ſucciferi obſtruuntur, et officio ſuo fungi incapaces redduntur.

Systema lymphaticum non ſolum hic patitur, verum etiam totum corpus mutua debilitate afficitur.

Primo tentandum eſt ut obſtructiones removeamus, quoniam minime poteſt fieri, ut corpus, abſorbentibus obſtructis aut debilitatis, in ſanitatem redeat. Quo felicius hoc efficiamus, reme-

dia, quæ ſyſtema minime perturbent, eligenda ſunt. Ad hoc hydrargyrum crudum cum mucilagine conjunctum interne adminiſtrari poteſt, et partes externæ unguento ex eodem fricandæ. Thermæ in hoc morbi gradu uſui ſint. Ægri cibus ſit levis et concoctu facilis, qualis, lac, juſcula, et jus e carnibus elixis concretum. Potus autem ſit aceſcens, parum vinoſus, ſed nequaquam ſpirituoſus. Lenis corporis exercitatio quoque, in regione excelſiori ſalubrique, in ſanitatem maxime conducit.

PRÆCIPUE cavenda eſt alvi aſtrictio. Si diarrhœa adſit, laudano coercenda eſt.

HIS remediis rite prolatis, dolor fere ſedatus erit et ſalus inſtaurata.

ETSI medicamina ſupra recenſita diſpenſata fuerunt, morbus nihilominus ſymptomata ingrata nonnunquam exhibet. Glandulæ cervicis, aliarumque corporis partium tumore affectæ, in ſuppurationem tendunt et ſpeciem longe aliam quam antea induunt. Cutis colorem mutata, tenuior fit, et tumor ipſe flaccidior redditur.

A MEDICIS diſputatum fuit, utrum tumores aperiantur necne. Plerique paſſi ſunt ſponte

rumpi. Æquum erit remedia in resolutionem prius adhibere, et si hoc non possit effici, prorsus arbitror tumores, fluctuatione manifesta, recludi debere.

CAUSÆ, quæ cogunt ut sic censeam sunt: 1. Apertio fieri potest loco maxime idoneo. 2. Sanies citius exhauriri potest, quam si tumores naturæ relinquantur.

HÆC mala eveniunt ex tumoribus relictis, usque dum pus viam sibi per cutem patefaciat. 1. Longum erit, priusquam cutis adeo tenuis fiet, ut puri transitum præbeat. 2. Apertio non solum parva erit, sed etiam loco incommodo. 3. Puris detractio diutius morabitur quam si tumores aperiantur.

QUANDOQUIDEM rarissime accidit, ut pus semel effectum postea absorbeatur, maxima beneficia ex tumoribus tempore referendis manabunt. Quo diutius a vi medicus se retinet, eo debilius fit ægri systema, et morbus ~~difficilior~~ ad medendum ~~fit~~ difficilior.

INCISIONE facta, usui erit aliquod mite astringens injicere, et postea quoddam lene emplastrum parti apponere.

Nunc enitendum eſt corporis vires reſtituere, ut hoc malum tantum locale abigamus: et quoniam totius corporis laxitas adeſt, nullum præſtantius remedium inveniri poteſt cortice Peruviano, doſibus diatheſi rite accommodatis.

Ea ſcrophulæ ſpecies, quæ morbis jam enumeratis ſuccedit, fere localis eſt, et finem propitium habet. Peſſima eſt ea, quæ, cum rachitide conjuncta, ex prava nutricatione oritur. Hac, totum ſyſtema vitiatur, oſſa deformia redduntur, et ſi æger primo acceſſui ſupervixerit, infirmus per totam vitam poſtea manet.

Linimenti volatilis et veſicatoriorum uſus, lymphaticorum altius repoſitorum, dolorem fere lenit. Si tamen tumor dolorque maneant, et ſeri effuſi abſorptio effici nequit, inciſio maturius fieri debet. Si tumores, uſque dum ſponte patefiunt, permanere patimur, univerſam debilitatem augemus, et morbum difficilius ſanatu reddimus.

Punctura ſit parva, et vulneris tractatio eadem ut ſupra.

Medendi indicatio hic quoque eſt debilitatem ſublevare. In hoc, cortex Peruvianus primum locum tenet. Nullum aliud remedium, teſte Fo-

thergillo, hoc aptius, huic ſcrophulæ gradui inveniri poteſt. De hoc medicamento loquens ait, "The firſt attempt I made in the cure of ſome ſcrophulous complaints by the bark, afforded me ſufficient encouragement to proceed : and I have now the ſatisfaction to know many young people of both ſexes free from any appearances of this diſeaſe, who, in their infancy, had been infeſted with very painful ophthalmies, ſwelled lips, and the like complaints, in ſpite of many efficacious remedies which had been applied."

Idem Fothergillus, corticem nullius uſus eſſe notat, quando oſſa aut articuli afficiuntur. Loco minuendi, febrem oſſibus læſis comitem auget, et hinc nocet. Una cum cortice Peruviano, maxima beneficia, in hoc morbi gradu, ex uſu vini, opii, cibi nutrientis potuſque, lenis exercitationis, aeriſque puri, oriuntur.

Quando oſſa carie aut exfoliatione affecta ſunt, morbus tardus erit et moleſtus. Medicamina, quæ ſyſtemati tonum reddant, ſunt præcipue neceſſaria. Vires, hic quoque, victu lauto, aere puro, corporis exercitatione, et applicationibus ſtimulantibus partibus læſis, revocandæ ſunt.

F I N I S.